

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/24/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824200628
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8824200628.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barborou Kovalikovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX/X, 094 35, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, 089 01, IČO: 31954448, proti žalovanému: 365.bank., a.s, Dvořákovo nábřežie 4, Bratislava, 811 02, IČO: 31 340 890, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNER s.r.o Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 175,16 Eur s prísl., a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver zo zmluvy o úvere dostupná pôžička č. 6907136610 zo dňa 27.05.2010 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 175,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 175,16 Eur od 02.06.2024 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania žalobu zamietá.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, zo dňa 27.5.2010, v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [3], v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k Banke v ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru k dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, zo dňa 27.5.2010, v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4], v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8. OP pre úver.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, zo dňa 27.5.2010, v časti (3) Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod (6), v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, účinných od 1.2.2010 k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, zo dňa 27.5.2010, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 4.] v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] sankčný úrok, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa

platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný súhlas a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, účinných od 1.2.2010 k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, zo dňa 27.5.2010, v článku 5. Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 5.4.] v znení: „ V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 5.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa Oznámenia a sankčným úrokom vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, účinných od 1.2.2010 k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, zo dňa 27.5.2010, v článku 7 – Doručovanie, bod 7.1] v časti, v znení: „ Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Sadzobníku poplatkov, s účinnosťou od 1. marca 2010 k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, zo dňa 27.5.2010, v článku Úvery pre obyvateľstvo, v časti Dostupná pôžička, v znení: „ 4. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka 29,87 €“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Sadzobníku poplatkov, s účinnosťou od 1. marca 2010 k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, zo dňa 27.5.2010, v článku Úvery pre obyvateľstvo, v časti Dostupná pôžička, v znení: „ 8. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 €, 9. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €, 15. porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok zmluvná pokuta 33,19 €.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XII. Za konanie o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd nárok na náhradu trov konania žalobkyňa nepriznáva.

XIII. Za konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia a za konanie o určenie neprijateľných zmluvných podmienok má žalobkyňa nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia 175,16 Eur s prísl. a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle výroku tohto rozhodnutia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Ide o Zmluvu o úvere dostupná pôžička, č. 6907136610 z 27. 05. 2010 (ďalej len Zmluva). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000 Eur, ktorý sa zaviazala žalovanému zaplatiť v 40 splátkach po 40,62 Eur, z toho poistné 3,62 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou 25 %, s RPMN 30,8 %, s priemernou RPMN 51,49 %, so splatnosťou prvej splátky do 16. 06. 2010, s konečnou splatnosťou 16. 09. 2013 a s Celkovou výškou nákladov 500,58 Eur. Žalovanému na tento úver uhradila sumu 1.145,29 Eur. Ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovaným, dodávateľom finančnej služby. Zmluva neobsahuje správnu Celkovú výšku úveru (§ 4 ods. 2 písm. e/ ZoSÚ), nakoľko podľa Zmluvy mala byť výška úveru 1.000 Eur, ale žalovaný vyplatil na jej účet len sumu 970,13 Eur, ako to vyplýva

z predloženého výpisu z úverového účtu. Sumu 29,87 Eur žalovaný vyplatil na iný účet, pričom zo Zmluvy nevyplýva, čo suma 29,87 Eur predstavuje. Z rovnakých dôvodov, ako je tomu pri Celkovej výške úveru, je nesprávna aj výška Celkových nákladov, spojených s úverom (§ 4 ods. 2 písm. j/ZoSÚ). Výška Celkových nákladov je nesprávna aj v prípade, že sa bude vychádzať z výšky úveru 1 000,- Eur, aj v prípade, že sa bude vychádzať z výšky úveru 970,13 Eur. Podľa Zmluvy je Celková výška nákladov 500,58 Eur. Celková výška nákladov tak z logiky matematiky musí zodpovedať rozdielu medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, čo predstavuje súčin výšky mesačnej splátky a počtu splátok a sumou poskytnutého úveru. V tejto súvislosti poukazuje na netransparentnosť Zmluvy, čo sa týka poistného, či žalovaná zahrnula do nákladov aj mesačné poistné, ktoré je podľa Sadzobníka poplatkov, v časti Úvery pre obyvateľov, Dostupná pôžička, bod 13. Poistenie schopnosti splácať splátky (dostupnej pôžičky) – Komplexný súbor poistenia pod písmenom a) pri pôžičkách od 400,- Eur do 1 500,- Eur sumu 3,62 Eur. Splátka bez poistného by bola 37,- Eur mesačne. Do úvahy prichádzajú nasledujúce alternatívy. Splátka 40,62 Eur, počet splátok 40, výška úveru 1 000,- Eur. Náklady: $(40,62 \times 40 = 1\ 624,80 - 1\ 000) = 624,80$ Eur. Splátka 40,62 Eur, počet splátok 40, výška úveru 970,13 Eur. Náklady: $(40,62 \times 40 = 1\ 624,80 - 970,13) = 654,67$ Eur. Nákladom vo výške 500,58 Eur uvádzanej v Zmluve však nezodpovedajú ani výpočty, ak by sa vychádzalo zo splátky bez poistného, to je splátky vo výške 37,- Eur $(40,62 - 3,62)$. Splátka 37,- Eur, počet splátok 40, výška úveru 1 000,- Eur. Náklady: $(37 \times 40 = 1\ 480 - 1\ 000) = 480,-$ Eur. Splátka 37,- Eur, počet splátok 40, výška úveru 970,13 Eur. Náklady: $(37 \times 40 = 1\ 480 - 970,13) = 509,87$ Eur. Pritom poistenie je potrebné zahrnúť do nákladov, nakoľko Zmluva mi neposkytovala možnosť poistenie odmietnuť. Ak chcela úver získať, musela formulár Zmluvy podpísať, aj s poistením úveru. Formulár Zmluvy jej poskytoval len možnosť voľby medzi základným súborom poistenia a komplexným súborom poistenia. Vzhľadom na vyššie uvedené, musí byť hodnota RPMN uvedená v Zmluve vo výške 30,80 % podhodnotená. Je potrebné zaoberať sa aj úrokom z úveru vo výške 25 % ročne. Úrok vo výške 25 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a preto je neplatný. V tomto smere poukazujem na Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, podľa ktorého na obdobný spotrebiteľský úver so splatnosťou od 1 do 5 rokov v období 5/2010 predstavovala priemerná úroková miera úroveň 10,62 %, t.j. viac ako dvojnásobne nižšia oproti posudzovanému úverovému vzťahu. Výška úrokov musí byť v súlade s dobrými mravmi. V opačnom prípade je takéto dojednanie o úroku absolútne neplatné podľa § 39 OZ. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2019 zo dňa 31. 07. 2009). Vzhľadom na uvedené považujem ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve vo výške 25 %, za absolútne neplatnú. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Žalovanej na predmetný úver zaplatila sumu 1.145,29 Eur, ako na to poukazuje vyššie. Pri poskytnutom úvere 970,13 Eur, sa teda žalovaná na jej úkor mohla bezdôvodne obohatiť o sumu 175,16 Eur. Bezdôvodné obohatenie vo výške 175,16 Eur pozostáva z časti splátky zo dňa 09. 04. 2015 vo výške 50 Eur (z toho časť 44,71 Eur pripadá na istinu a časť 5,29 Eur nad istinu poskytnutého úveru) a splátok zo dňa 11.5.2015 vo výške 80,- Eur a 11. 06. 2015 vo výške 60,- Eur. O podozrení, že sa žalovaná na jej úkor mohla bezdôvodne obohatiť, sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom Prehlásenie, z 03. 05. 2022, predkladá. Podmienkou priznania bezdôvodného obohatenia je posúdenie súdom, či ide o úver bezúročný a bez poplatkov a z tohto zistenia súdu sa aj ja dozvie, či sa žalovaná na môj úkor bezdôvodne obohatila, alebo nie, a v akej výške. Žalobca napokon žiadal vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku. Neprijateľnosť každej z nich stručne zdôvodnil a poukázal na viaceré rozsudky, ktorými tá istá alebo obdobná zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalovaný podľa § 151 CSP výslovne popiera všetky skutkové tvrdenia žalobcu a podanú žalobu považuje za nedôvodnú, keďže žalobca v nej neopísal rozhodujúce skutočnosti pravdivo a úplne podľa procesných ustanovení § 132 ods. 1 CSP a § 150 ods. 1 CSP. Žalobca predovšetkým zamlčal tri podstatné skutočnosti: 1. dňa 16.2.2012 došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru z dôvodu dlhodobého omeškania žalobcu; 2. dňa 25. 07. 2014 vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. so sídlom Sienkiewiczova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 862 882, rozhodcovský rozsudok sp. zn. IA-C/1213/1224, ktorý sa týkal zmluvy o úvere dostupná pôžička č. 6907136610 zo dňa 27. 05. 2010 a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému istinu vo výške 808,67 EUR s príslušenstvom; identifikovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28. 08. 2014 a vykonateľnosť dňa 01. 09. 2014 (existencia prekážky res iudicata), 3. dňa 25. 06. 2015 došlo k postúpeniu pohľadávky na nového veriteľa: BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, so sídlom: Arch. Makariou & Kalograion 4, Nicolaidess

Sea View City, 9th Floor, Flat/Office 903-906, Block A-B, P.C. 6016, Larnaca, Cyprus, č. registrácie: HE 275225 (ďalej len „Postupník“), o čom bol žalobca písomne upovedomený na základe oznámenia postupcu zo dňa 26.6.2015. Za daných okolností z pohľadu žalovaného evidentne nejde o výkon práva v súlade dobrými mravmi. V týchto intenciách apeluje na všeobecný súd, aby skúmal motív podania žaloby, t.j. čo je v skutočnosti jej cieľom a aký reálny dopad bude mať výsledok konania na právnu sféru žalobcu po 13-tich rokoch od uzavretia úverovej zmluvy, po 12-tich rokoch od zosplatnenia úveru, po 9-tich rokoch od právoplatne rozhodnutej veci a po 8-ich rokoch od postúpenia pohľadávky. Úver bol medzičasom nielen predčasne zosplatnený, ale aj postúpený, pričom o ňom už raz meritórne rozhodol rozhodcovský súd a rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Za týchto okolností celkom zjavne nejde o ochranu práv spotrebiteľa. Trváme na tom, že žalobcom napádané zmluvné podmienky sú štandardné v bankovej praxi a nie sú neprijateľnými, pričom ho v súčasnosti a ani do budúca nijakým spôsobom neohrozujú. Opak žalobca (zastúpený advokátom) ani netvrdí a už vôbec nepreukazuje. Žalovaný napokon poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove (v danej veci príslušného odvolacieho súdu), v zmysle ktorej nestačí iba všeobecné konštatovanie o „neprijateľnosti“ zmluvnej podmienky, ale je potrebné konkretizovať, špecifikovať, a teda preukázať, v čom by mala spočívať jej neprijateľnosť a ako reálne ovplyvnila zmluvnú stranu. To sa však v danom prípade nestalo. Počas trvania úverového vzťahu žalobca nerozporoval žiadnu náležitosť zmluvy o úvere ani iné dohodnuté podmienky. Žalobca nevyužil ani zákonnú možnosť odstúpiť od zmluvy o úvere, nepodal reklamáciu alebo sťažnosť na príslušný orgán dohľadu. Žalobca nikdy nevytkol a nesnažil sa o odstránenie aktuálne namietaných údajných nedostatkov zmluvy o úvere. Ktorákoľvek časť alebo podmienka zmluvy môže byť pritom jednoducho a najmä mimosúdne upravená, a to napr. prostredníctvom písomného dodatku k zmluve o úvere. Účelom všeobecného súdnictva nie je modifikácia uzavretej zmluvy, resp. suplovanie zmluvnej strany, ak má oneskorené pripomienky ku kontraktáčnemu procesu. Už z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že snaha o modifikáciu zmluvy o úvere alebo o mimosúdne rokovanie zjavne nie je a nikdy nebola cieľom žalobcu. Štandardný (racionálny) dialóg zmluvných strán bol vylúčený. Namiesto toho žalobca podal „rovno“ žalobu, v ktorej špekulatívne a účelovo namieta, že zmluva údajne obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zdôrazňujeme, že žalobca o konkrétnych nedostatkoch, ktoré podľa nej obsahuje zmluva o úvere, informoval žalovaného až prostredníctvom žaloby. O nepoctivej motivácii žalobcu svedčí najmä skutočnosť, že sa nesnažil vytykávané nedostatky zmluvy o úvere (ktoré odmietame) odstrániť korektne v zmysle zásady pacta sunt servanda uzavretím dodatku, ale naopak smeroval k iniciovaniu súdneho konania. Vzhľadom na faktické a procesné správanie žalobcu je preto vysoko pravdepodobné, že jeho primárnou snahou nie je odstránenie eventuálnych formálnych nedostatkov v zmluve, ale naopak má evidentný záujem na získaní majetkového prospechu. Žalovaný v prvom rade namieta, že súd nie je oprávnený druhýkrát preskúmať zmluvu o úvere, ktorá už raz bola prejudiciálne preskúmaná v inom právoplatne skončenom konaní. Dňa 28.8.2014 nadobudol právoplatnosť rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. so sídlom Sienkiewiczova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 862 882 v konaní na plnenie (o zaplatenie 808,67 EUR s prísl.) medzi tými istými stranami, predmetom ktorého bola totožná zmluva o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, čo zakladá prekážku res iudicata (právoplatne rozhodnutej veci). V tomto konaní bol žalovaný procesne úspešný. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou dňa 25.6.2015, žalovaný (ako postupca) postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere spolu so všetkými právami s ňou spojenými na Postupníka. Keďže žalovaný v roku 2015 postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere ešte pred začatím tohto konania v súlade s § 524 a nasl. OZ (cca. 9 rokov pred podaním žaloby, o čom žalobca mal vedomosť), žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto spore. Inými slovami, právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý bol pôvodne založený zmluvou o úvere, už netrvá. Domnieva sa, že dubiózne správanie žalobcu vzhľadom na opísaný skutkový stav vykazuje evidentne znaky šikanózneho výkonu práva, ktoré by všeobecné súdy nemali tolerovať, v opačnom prípade možno považovať úpravu o „dobrých mravoch“ za obsolentnú. Následne sa žalovaná vyjadrila k jednotlivým zmluvným podmienkam. K zmluvnej podmienke o osobitnom vzťahu klienta v banke citovala § 35 ods. 4 a § 93a ods. 1 písm. a/ bod 4 zákona o bankách a vyslovila názor, že napadnuté zmluvné ustanovenie je v súlade so zákonom o bankách. K dohode o zrážkach zo mzdy poukázala nato, že ide o zabezpečovací zákonný inštitút podľa § 551 Občianskeho zákonníka a preto je vylúčený z prieskumu neprijateľnosti zmluvnej podmienky s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13 z 10.09.2014. K rozhodcovskej doložke žalovaná uviedla, že možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd mal nielen dodávateľ, ale aj žalobca ako spotrebiteľ, namietaná zmluvná podmienka nebola skrytá a žalobca mal o nej vedomosť už pri podpise zmluvy. K započítaniu pohľadávok žalovaná uviedla, že jej nie je zrejmé v čom by toto zmluvné ustanovenie malo v neprospech žalobcu sa odchyľovať od zákonných ustanovení § 580 a §

581 Občianskeho zákonníka a v čom by mal spočívať hrubý nepomer medzi právami kontrahentov. K úročeniu pohľadávky v prípade predčasného splatenia úveru žalovaná poukázala na nejednotnosť súdnej praxe ohľadom kumulácie riadnych úrokov a úrokov z omeškania v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola vyriešená až rozhodnutím Najvyššieho súdu SR R 5/2021. Podobne aj k poplatkom za upomienky žalovaná uviedla, že v bankovej praxi boli bežné a doposiaľ ani NBS v rámci dohľadu nad činnosťou bánk nikdy nenamietala neprimeranosť výšky vyrubovaných poplatkov. Tie nezohľadňujú len výšku reálnych nákladov, pretože tým by nebol splnený ich účel, ktorým je motivácia dlžníka, aby splnil svoj záväzok riadne a včas. Navyše podľa nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 3725/13 z 10. 04. 2014 poplatky súvisiace so spotrebiteľským úverom predstavujú cenu úveru, na ktorú sa nevzťahuje súdny prieskum primeranosti zmluvnej podmienky. Žalovaná tiež zdôraznila, že sporný poplatok je účtovaný dlžníkovi len v prípade jeho vlastného delikventného správania, ktoré je pre veriteľa neakceptovateľné. Napokon k zmluvnej pokute poukázala na § 545 ods. 3 Občianskeho zákonníka a teda na to, že ak žalobkyňa nezavinila porušenie povinnosti nemá povinnosť zmluvnú pokutu zaplatiť. Navyše žalovaná ani nemusí požadovať jej zaplatenie. Pri nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaná vzniesla námietku premlčania pre uplynutie dvojročnej subjektívnej a trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, ktorá podľa nej začala plynúť najneskôr plynúť od momentu predčasného zosplatenia úveru splatenia úveru (16. 02. 2012), eventuálne plnením poslednej čiastočnej úhrady (11. 05. 2015), ktorá predchádzala postúpeniu pohľadávky (25. 05. 2015).

4. Následne sa vyjadrila žalobkyňa cestou právneho zástupcu, ktorá uviedla, že k námietke *res iudicata* s poukazom na rozhodcovský rozsudok zo dňa 25. 07. 2014, vznesenej žalovanou, podávam nasledujúce vyjadrenie. Nemá vedomosť o predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Poukazujem na skutočnosť, že sa domáha bezdôvodného obohatenia zo splátok uhradených od 09. 04. 2015 do 11. 06. 2015. Rozhodcovský rozsudok by mal byť však zo skoršieho obdobia (25. 07. 2014). Napriek uvedenému uvádza, že domnelý rozhodcovský rozsudok by mal beztak základ v neprijateľnej rozhodcovskej doložke alebo zmluve. V tomto konaní namietam platnosť rozhodcovskej doložky, keďže táto nebola individuálne dojednaná, ale bola mi daná na podpis spolu s úverovou zmluvou, ostatnými štandardnými zmluvnými podmienkami a množstvom ďalších listín. Bolo mi povedané, že mám tie papiere podpísať, aby mi bol poskytnutý úver. Ako spotrebiteľka som mohla zmluvu len ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa všetkým všeobecným zmluvným podmienkam. Žiadnym spôsobom o rozhodcovskom konaní nebola poučená, nebol mi ani vysvetlený rozdiel medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcom a nemáme vedomosť o žiadnom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú doložku som ani uzavierať nechcela, keďže som v tej dobe ani nerozumela čo rozhodcovská doložka znamená. V subjektívne nearbitrabilnej (spotrebiteľskej) právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu. Rozhodcovská doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ako taká je teda v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ neplatná. Rozhodcovské konanie v spotrebiteľských zmluvách by bolo možné akceptovať v prípade jeho osobitného vyjednania a teda nie nanútením arbitráže neznalému spotrebiteľovi ako netransparentnej pasce. Arbitráž môže fungovať len za transparentných podmienok ako efektívny prostriedok ochrany v prípade, že spotrebiteľ rozumie pravidlám arbitráže. V opačnom prípade ide o nevhodné predkladanie rozhodcovskej doložky ako nekalej obchodnej praktiky zo strany dodávateľa (klamlivej obchodnej praktiky) v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná uvádza, že nový veriteľ vystupuje namiesto nej v právnych vzťahoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je predmetom súdneho sporu, a že žalovaná nie je z tohto dôvodu pasívne vecne legítimovaná. Predmetom postúpenia je len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah. Podľa môjho názoru postúpením pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nedošlo k prevodu práv alebo povinností, o ktorých sa v spore koná. Podotýkam, že predmetom sporu je určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo nezodpovedá predmetu postúpenia. V zmysle citovaného ustanovenia § 530 ods. 1 OZ je žalovaná ako postupca stále subjektom legítimovaným, aby sa mohla domáhať akéhokoľvek plnenia voči mne zo spotrebiteľskej zmluvy. Je preto potrebné, aby účinky rozhodnutia súdu (*inter partes*) sa vzťahovali priamo voči žalovanej. Navyše podľa § 529 ods. 1 OZ dlžníkovi zostávajú po postúpení zachované všetky námietky proti pohľadávke. Naďalej zotráva na nárokoch voči žalovanej, ktoré som špecifikovala v žalobe, najmä ak ide o situácia aká je vo veci samej, kde sa bezdôvodne obohatila práve žalovaná a táto je tvorcom Zmluvy. Tvrdím, že vzhľadom na charakter uplatnených nárokov nie je možné sa ich domáhať od odlišného subjektu ako je žalovaná, ktorá je poruшитelom noriem spotrebiteľského práva a tvorcom zmluvnej dokumentácie. Vo vzťahu k

bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poukazujem aj na to, že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom a dodávam, že podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Čo sa týka námietky premlčania, vznesenej žalovanou, tak táto dôvodná nie je. Tiež sa vyjadrila aj k jednotlivým zmluvným podmienkam, kde opäť poukázala na rozhodovacu prax.

5. Podaním zo dňa 31. 07. 2024 sa opäť vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na svojej doterajšej argumentácii.

6. Súd vo veci pojednával dňa 28. 03. 2025 a 27. 05. 2025 za účasti právnych zástupcov strán sporu a žalobkyne. Súd vykonal na návrh žalovaného výsluch žalobkyne, ktorá uviedla, že splácala pravidelne, avšak nastali okolnosti, kedy som bola v omeškaní so splátkami, tak potom to postúpili inej spoločnosti. Nepamätá si v ktorom roku. Úver brala v 2010a problémy so splácaním mala po pár rokoch. Mala viac úverov, ktoré splácala s úspešne obstála aj v iných spoločnostiach. Bola úspešná v súdnych konaniach, že preplatila. Keď boli záväzky postúpené iným spoločnostiam, tak sa jej zdalo, že len platí a platí a nie je konca, tak oslovila združenie. Bolo to v roku 2022. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, nech vysvetlí žalobkyňa rozpor, že úver brala v roku 2010, prestala splácať a prečo oslovila združenie až v roku 2022. Nevie kedy to prestala splácať a prečo som oslovila až v roku 2022. Nerozumela tomu, tak to dala združeniu. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, ktorého advokáta jej odporučili v združení uviedla, že pána F.. Uviedla, že ho nenavštívili, ale sa rozprávali telefonicky. Plnú moc jej poslal, ona podpísala a poslala naspäť. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či sa osobne nestretla s pánom F., uviedla, že sa stretli na pojednávaní. Nevie či v tejto veci, lebo má tri úvery v G. H.. Uviedla, že bol vydaný aj nejaký rozsudok, ale nevie či v tejto veci.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami žaloby, najmä zmluvou o úvere dostupná pôžička č. 6907136610, výpisom z úverového účtu, prehlásením združenia HOOS z 3.5.2022, obchodnými podmienkami pre úver dostupná pôžička, sadzobníkom poplatkov, vyjadreniami strán sporu, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 26.05.2010 bola uzavretá formulárová zmluva o úvere dostupná pôžička medzi Poštovou bankou a.s. (teraz pod obchodným názvom 365.bank, a.s.). V úvodnej časti zmluvy sú údaje o žalobkyňi, z ktorých vyplýva, že je zamestnaná s čistým mesačným príjmom 390 Eur, spláca ďalšie pôžičky mesačne po 85 Eur, býva s rodičmi, počet vyživovaných detí 1, vzdelanie učňovské, je rozvedená, čistý mesačný príjem do domácnosti činí 1.200 Eur. Ďalšia časť zmluvy obsahuje prehlásenie vytlačené vo formulári, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver a nasledujú 2 kolónky na vyznačenie konkrétneho súboru poistenia. Časť 3 zmluvy je pod názvom "zmluva o úvere a záverečné ustanovenia". V nej je uvedené nasledovné: č. zmluvy 6907136610; výška úveru 1.000 Eur; výška mesačnej splátky 40,62 Eur; počet mesačných splátok 40; úroková sadzba 25%; celková výška nákladov 500,58 Eur; dátum prvej splátky do 16. 06. 2010; dátum konečnej splatnosti 16. 09. 2013; dátum každej ďalšej platby k 16. dňu v mesiaci; poistenie - komplexný súbor poistenia; RPMN 30,8% a priemerná RPMN 51,49%. V bode 2 tejto časti zmluvy sa uvádza: „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznamením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa § 10 zákona č. 340/2005 Z.z. Bod 3 tejto časti zmluvy obsahuje tento text: „Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k Banke v ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ V bode 4 tejto časti zmluvy je uvedené: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8. OP pre úver.“ V bode 6 tejto časti zmluvy je konštatované: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok.“ Podľa výpisu z úverového účtu žalobcu úver čerpal vo výške 970,13 Eur dňa 28.05.2010. Suma 29,87 Eur bola vyplatená na iný účet, túto nečerpala žalobkyňa. Žalobkyňa splatila sumu 145,29 Eur. Túto sumu žalovaný nerozporoval. Žalobkyňa k žalobe pripojila prehlásenie Združenia na ochranu občanov spotrebiteľov HOOS z 03. 05. 2022, v ktorom je uvedené, že na združenie sa obrátila spotrebiteľka A. B. so žiadosťou, že potrebuje poradiť so zmluvou, ktorú uzatvorila s Poštovou bankou, a.s. Dňa 28. 04. 2022 predložila zmluvu o úvere dostupná pôžička č. 6907136610 zo dňa 27. 05. 2010. V ten deň ju po posúdení zmluvy informovali, že podľa ich názoru je pravdepodobné, že ide

o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov a taktiež že je pravdepodobné že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky o čom je oprávnený rozhodnúť iba súd. Bola tiež informovaná, že pravdepodobne došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa. Združenie jej odporučilo obrátiť sa na advokáta.

9. Podľa § 261 ods. 6 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

12. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie,

dôverčivosť, ľahkomyseľnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

20. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

21. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

22. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

23. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

24. Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.,

25. Podľa ust. § 4, ods. 3 zákona 258/2001 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l).

26. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

28. Podľa ust. § 54 ods. 1,2,OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

30. Podľa § 298 ods. 2 CSP ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

31. Podľa ust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

32. Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

33. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobca odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobca bol v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluvy uzavreté medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.

37. Ako prvou sa súd musel zaoberať námietkou res iudicata a námietkou premlčania. Vo vzťahu k námietke res iudicata uvádza, že dňa 25. 07. 2014 bol Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. vydaný rozhodcovský rozsudok na základe ktorého bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému sumu 808,67 Eur s príslušenstvom. Táto pohľadávka bola následne dňa 25. 06. 2015 postúpená na nového veriteľa Bossnut investments limited, so sídlom na Cypre. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2015 sp. zn. 3 Cdo 27/2011 (R 77/2015) vyplýva, že neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto ním vydaný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej pre občianskoprávne konanie o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Tento judikát je použiteľný na konania podľa zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. 12. 2014. Keďže predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný 25.07.2014, taktiež sa na neho vzťahuje predmetná právna úprava a príslušná judikatúra. V predmetnej zmluve o úvere si strany sporu dohodli, že ich spory z tejto zmluvy budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10 II. časti VOP, teda samotná rozhodcovská doložka sa nachádza vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré však neboli podpísané účastníkmi zmluvy, a preto je táto doložka neplatná. Taktiež

súd konštatuje, že prekážku res iudicata zakladá totožnosť veci. O tú istú vec ide v prípade, ak sa vec týka tých istých strán sporu a súčasne sa uplatňuje ochrana toho istého nároku. Námietku súd považuje za nedôvodnú, nakoľko predmetom tohto konania je určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré nebolo judikované v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom bolo zaplatenie sumy 808,67 EUR s príslušenstvom.

38. Vo vzťahu k námietke premlčania súd uvádza, že najnovšie sa touto problematikou zaoberal Najvyšší súd SR v uznesení 5Cdo/29/2021 zo dňa 28. 09. 2021. Ten uviedol, že je potrebné z osobitostí právnej úpravy spotrebiteľského práva a pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia skúmať okamih, kedy spotrebiteľ nadobudol skutočnú skutkovú vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Bez tejto skutočnej vedomosti je spotrebiteľ v presvedčení, že jeho povinnosťou bolo plniť zmluvne dohodnutý záväzok a splácať dlh splátkami vo výške dohodnutej v zmluve. Nestačí preto len predpokladať, že oprávnená osoba skutkové okolnosti mohla vedieť alebo sa ich mohla dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Podľa Najvyššieho súdu je potrebné vychádzať z reálneho momentu, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného a týmto momentom je napr. porada spotrebiteľa so svojim právnym zástupcom, kedy sa dozvedel o rozpore konkrétnych dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere so zákonnou úpravou. Totožný záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR 7Cdo/268/2021 zo dňa 28. 02. 2022, podľa ktorého relevantný pre začatie plynutia dvojročnej subjektívnej lehoty bol moment, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného od Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS.

39. Nejednotná bola aj rozhodovacia činnosť súdov pri posudzovaní dĺžky objektívnej premlčacej doby, ktorá nepochybne sa počíta od vzniku bezdôvodného obohatenia a je buď trojročná alebo pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení 10 ročná. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 z 22. 04. 2021, ktorý uviedol, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnenne zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmietok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48 sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota plynúca od vzniku bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z tohto záveru NSSR v uznesení 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.2.2022 poukázal na to, že rozsudky európskeho súdu majú prednosť pred vnútroštátnymi prameňmi práva (článok 7 ods. 2SR) a uviedol, že v rozsahu, v ktorom vnútroštátne právo im odporuje, má súd povinnosť zdržať sa aplikácie konfliktného vnútroštátneho práva. Následne dospel k názoru, že je potrebné na vydanie bezdôvodného obohatenia spotrebiteľovi uplatňovať desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu a to bez skúmania zavinenia a spotrebiteľ nemá povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil jeho práva.

40. V prejednávanej spore bolo preukázané, že žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 28. 04. 2022. Žalovaný sa pokúšal preukázať, že žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného dozvedela už skôr, avšak žiaden dôkaz túto jeho domnienku nepotvrzuje. Žaloba bola podaná 04.04.2024, t.j. v 2 dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Čo sa týka objektívnej lehoty, keďže prvá splátka zaplatením ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného bola uskutočnená 09. 04. 2015, od tohto dátumu je potrebné počítať 10 ročnú premlčaciu lehotu, ktorá teda ku dňu podania žaloby neuplynula.

41. Čo sa týka námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, k tomu súd uvádza, že predmetom postúpenia je len určitá pohľadávka, nie však celý záväzkový vzťah. Postúpením pohľadávky nedošlo k prevodu práv a povinností o ktorých sa v tomto spore koná. Bezdôvodne sa obohatila žalovaná, ako to vyplýva z predložených dôkazov, keďže žalobkyňa uvedené splátky, ktorými došlo k bezdôvodnému obohateniu platila v dňoch 09. 04. 2015 a 11. 05. 2015 žalovanej, a to pred postúpením pohľadávky ku ktorému došlo 25. 06. 2015. Taktiež žalovaná je aj osobou, ktorú má na mysli § 3, ods. 5 zákona č. 250/2007, ktorý uvádza, že proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. A keďže žalovaný bol ten kto koncipoval zmluvu, práve on je pasívne vecne legitimovaný. (porovnaj rozsudok OS PO 9Csp/116/2016)

42. Ohľadom prvého výroku, súd dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí, a to podľa § 4 ods. 2, písm. e), j) zákona č. 258/2001 Z.z. - v zmluve o úvere nie je uvedená celková výška spotrebiteľského úveru, resp. je uvedená nesprávne a z toho vyplýva aj nesprávne uvedená RPMN a celkové náklady. V Zmluve o poskytnutí úveru, z 26. 05. 2010 je uvedená nesprávne výška úveru – 1 000,- Eur (bolo preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi len sumu 970,13 Eur) a výška celkových nákladov spotrebiteľa – 500,58 Eur. Keďže žalobca mal úver žalovanému zaplatiť v 40 mesačných splátkach vo výške 40,62 Eur, celková suma pôžičky tak predstavuje správne sumu 1.624,80 Eur (40 x 40,62 Eur = 1 624,80 Eur). Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 1 624,80 Eur a výškou poskytnutého úveru 970,13 Eur. Skutočná celková výška nákladov je preto správne 654,67 Eur. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia, neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie vyššie uvedených náležitostí, spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

43. O žalobe o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd rozhodoval ako o žalobe podanej podľa § 137 písm. d/ CSP, keďže na jej podanie oprávňuje žalobcu § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

44. Predmetný úver bol spotrebiteľovi žalobcovi poskytnutý bankovým subjektom a spotrebiteľ očakáva riadnu odbornú starostlivosť pri postupe s poskytnutím úveru. Uvedenie nesprávnej celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nesprávnych celkových nákladov, je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Takéto konanie je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto dodávateľ nemôže požívať právnu ochranu a súd rozhodol, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

45. Následne sa súd zaoberal žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú posúdil podľa § 451a § 456 Občianskeho zákonníka.

46. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

47. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu

48. Súd mal za preukázané, že žalobkyni napriek tomu, že zmluva znela na sumu 1000,-Eur bola reálne vyplatená suma 970,13 Eur, nakoľko suma 29,87 Eur bola vyplatená (ako poplatok) žalovanému. Žalobkyňa splatila sumu 1 145,29 Eur. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný sa bezdôvodne obohatil vo výške 175,16 Eur. Túto sumu teda súd priznal žalobkyni. Zároveň jej priznal aj úrok z omeškania, avšak len vo výške 9,5% počnúc od 02.06.2024 (nasledujúci deň po doručení žaloby žalovanému), tak ako to požadovala, ktorý je v súlade s právnymi predpismi. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

49. O neprijateľnosti zmluvných podmienok súd rozhodol podľa § 53 a násl. Občianskeho zákonníka.

50. Pokiaľ ide o návrh žalobcu určiť, že zmluvné podmienky uvedené v žalobe, tak súd poukazuje na ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týka podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania

neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

51. Najvyšší súd SR v rozsudku 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. 01. 2019 uviedol, že zánik záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy nemá právny význam, opačný názor by znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj smernici Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V prípade žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa dovolacieho súdu ide o osobitný druh žaloby spotrebiteľa s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4, 5, § 53a Občianskeho zákonníka), § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby preto podľa Najvyššieho súdu nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Cieľom žaloby nie je len to, aby individuálny spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, ale obsahom jej povinnosť dodávateľa nepoužívať ďalej nečestnú zmluvnú podmienku. Účelom žaloby je aj pôsobiť ako „odstrašujúci“ prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať nečestným zmluvným podmienkam. Okrem toho právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale sa ním zároveň vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Totožný právny záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.3.2019.68. Súd teda vzhľadom na princíp právnej istoty zakomponovaný v článku 2 ods. 2 CSP aplikoval vyššie uvedené právne závery Najvyššieho súdu SR, ale aj Krajského súdu v Prešove (napr. 10Co/30/2018z 9.4.2019, uznesenie 20Co/295/2014 z 21.4.2016) a vyvodil záver o procesnej prípustnosti žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj v prípade ukončenia zmluvy.

52. Následne teda súd podrobil prieskumu žalované zmluvné podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka.

53. Následne sa preto súd zaoberal tým, či žalované zmluvné podmienky predstavujú vyvážený právny vzťah medzi zmluvnými stranami a či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Je potrebné vyhodnotiť aké dopady má zmluvné dojednanie (alebo môže mať) a ním spôsobená nerovnováha v právach a povinnostiach na spotrebiteľa. Musí ísť o negatívne dopady značnej intenzity. Značnú nerovnováhu možno tiež posúdiť ako hrubú nerovnováhu a tá je spájaná s posúdením zmluvného ustanovenia s dobrými mravmi ako určitými morálnymi pravidlami alebo etickými hodnotami, ktoré právna teória a súdna prax všeobecne uznáva. Pri neprijateľnej zmluvnej podmienke musí ísť o zmluvné dojednanie v neprospech spotrebiteľa, teda také, ktoré zvyhodňuje dodávateľa a zároveň znevýhodňuje spotrebiteľa. Ide predovšetkým o prípady, ak príslušná zmluvná podmienka neprimerane zaťažuje alebo zaväzuje spotrebiteľa k plateniu poplatku bez poskytnutia adekvátneho plnenia alebo spotrebiteľovi bráni k uplatneniu jeho práva alebo ho zaväzuje k plateniu poplatkov, či nákladov, ktoré mu vznikli bez možnosti ich kontroly z jeho strany a podobne. Dôležité je však aj to, že právne posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky sa sústreďuje na objektívne posúdenie zmluvnej podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi a teda je bezvýznamné, či dodávateľ ju použije alebo nie, nakoľko rozhodujúce je to, či je objektívne spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy bez ohľadu na pôsobenie tejto klauzuly v skutkových okolnostiach konkrétneho prípadu. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS, ktorá nie je o výhodnosti právnych následkov neprijateľnej zmluvnej podmienky pre spotrebiteľa, ale o objektivizácii jeho ochrany, ktorá je vyjadrená pozitívnym príkazom, podľa ktorého členské štáty a ich orgány zabezpečia, aby spotrebiteľ nebol viazaný neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

54. K zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku rozsudku pod č. IV súd uvádza, že definícia osôb majúcich osobitný vzťah k banke je uvedená v § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Zároveň je však potrebné poukázať aj na znenie § 35 ods. 1 citovaného zákona, podľa ktorého banka nesmie vykonávať s osobami, ktoré k nej majú osobitný vzťah obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu účel alebo riziko by sa nevykonali s ostatnými klientmi. Žalované zmluvné ustanovenie tak odporuje citovanému ustanoveniu, podľa ktorého banka nemôže s takýmito osobami uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom

na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Uvedené zmluvné ustanovenie však umožňuje banke v prípade existencie osobitného vzťahu klienta k banke vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úveru, teda nielen rizikového. Zároveň v ňom absentuje akékoľvek vysvetlenie pojmu osobitného vzťahu, z ktorého by bolo zrejmé aj z perspektívy priemerného spotrebiteľa, čo uvedený pojem znamená minimálne odkazom na § 35 ods. 4 zákona o bankách, ktorý to upravuje. Súd si plne osvojuje vyššie uvedené závery z rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/74/2022-234 z 24.10.2022, ktorý totožnú zmluvnú podmienku vyhlásil za neprijateľnú. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 02.12.2022.

55. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku rozsudku pod č. V - Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje povinné zákonné náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Ide o samostatný právny úkon, aj keď nadväzujúci na zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Preto aj dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť zrozumiteľná a určitá. Musí obsahovať špecifikáciu pohľadávky, ktorú zabezpečuje, ale z formulácie poslednej vety § 551 ods.1 Občianskeho zákonníka: "zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia" možno vyvodiť, že dohoda musí obsahovať aj výšku dohodnutých zrážok zo mzdy (tie však nesmú byť vyššie ako pri exekúcii). Pokiaľ je dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá v rozpore so zákonom, spĺňa podmienky neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže spotrebiteľ ako dlžník je ňou v horšej situácii, nakoľko umožňuje vymôcť aj plnenie, na ktoré dodávateľ nemá nárok v zmysle platnej právnej úpravy. Napokon aj v tomto prípade súd rozhodol o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a ak by nebol tento rozsudok, potom daná zmluvná podmienka umožňuje vymôcť aj takéto plnenie v rozpore so zákonom. Nie je pritom rozhodujúce, či dodávateľ spornú dohodu použije a v akom rozsahu, ale postačuje, ak je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa.

56. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku rozsudku pod č. VI - Ide o zmluvnú podmienku týkajúcu sa rozhodcovskej doložky v zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej jej účastníkmi. V časti 6 si totiž strany sporu dohodli len to, že ich spory z tejto zmluvy budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10 II. časti VOP a to znamená, že samotná rozhodcovská doložka nepredstavuje spomínané zmluvné ustanovenie, ale až ustanovenie vo VOP, ktoré však nebolo podpísané účastníkmi zmluvy. Až ustanovenia VOP obsahovali konkrétny text rozhodcovskej doložky vrátane určenia rozhodcovského súdu v bode 2 I. časti VOP. V danom prípade navyše išlo o tzv. nevýhradnú doložku, nakoľko spotrebiteľ ako žalobca nemal povinnosť, ale právo uplatniť nárok voči dodávateľovi na stanovenom rozhodcovskom súde, ale dodávateľ bol povinný podať žalobu voči spotrebiteľovi na rozhodcovskom súde. Ak by teda začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ sa musí podrobiť rozhodcovskému konaniu. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený mechanizmus spotrebiteľskej právnej ochrany pred štandardnými zmluvami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Možnosť voľby súdu pre spotrebiteľa je aj pri nevýhradnej rozhodcovskej doložke len iluzórna. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť aj prejavom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o tom, čo ktorá voľba konkrétne znamená (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6MCdo 9/2012). Ako už súd uviedol, pokiaľ ide o takzvanú nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ uplatňuje svoje práva, tak využíva pre neho transparentný všeobecný súd. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach, kde treba zvoliť osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v prípade sporu súkromná osoba rozhodne o právach a povinnostiach zmluvných strán. Ak rozhodcovská doložka nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardného textu formulárovej zmluvy, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcovským súdom je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces nevedomuje. Súd poukazuje na to, že tento právny názor prešiel aj kontrolou ústavnosti (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR III.US/572/2017 zo dňa 12.05.2017). Ako už súd uviedol, v danom prípade samotný text rozhodcovskej doložky bol uvedený až vo VOP žalovanej a to v článku II v druhej časti článku 10 a rozhodcovský súd bol určený v I. časti bode 2 VOP. Tak ako to už súd konštatoval, rozhodcovská doložka musí byť dohodnutá písomne, ide o formu rozhodcovskej zmluvy (§ 4 ods. 2, 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 01.07.2009 do 31.12.2014) a to znamená, že musí byť aj podpísaná jej účastníkmi, ako to vyplýva z

§ 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka. K podpísaniu samotnej rozhodcovskej doložky však nedošlo. Súd preto považoval za právne dôvodné vyhovieť žalobe aj v časti tejto zmluvnej podmienky.

57. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku rozsudku pod č. VII - Pri otázke, či uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa je potrebné podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 455/11 predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody strán. Na základe tejto porovnávacej analýzy môže súd posúdiť či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Súd má preveriť či dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou pri individuálnom dojednaní. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Sporné zmluvné ustanovenie však poskytuje dodávateľovi možnosť započítať platby spotrebiteľa na iný účel než istinu a to bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa a preto je nepochybné, že táto zmluvná podmienka zakladá nevyvážený vzťah medzi stranami, keďže dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Vzťah sa v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným. Nepochybne má spotrebiteľ prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny. Pri nezaplatení istiny totiž musí platiť úroky z omeškania, veriteľ môže od zmluvy odstúpiť (v prípade dohody v zmluve), úver predčasne zosplatniť a podobne. Táto zmluvná podmienka je nepochybne na škodu spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a na druhej strane umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

58. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku rozsudku pod č. VIII - Ide o zmluvnú podmienku, ktorá neprípustne zhoršuje postavenie spotrebiteľa - dlžníka v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže umožňuje žalovanej úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou od predčasného zosplatnenia úveru až do úplného splatenia zmluvného záväzku a to spolu s úrokmi z omeškania. Súd pritom poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/42/2020zo dňa 16.06.2020 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod R 5/2021. Podľa neho veriteľovi pri predčasnej splatnosti úveru náleží úrok z istiny len vo výške akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Navyše daná zmluvná podmienka je neurčitá, keďže odkazuje na ďalší dokument - oznámenie banky o výške úrokovvej sadzby, takže spotrebiteľ v čase uzatvorenia zmluvy ani nevie v akej výške by mal platiť zmluvné úroky a úroky z omeškania pri predčasnej splatnosti úveru. Uvedená zmluvná podmienka je teda v rozpore s právom a preto spĺňa atribúty neprijateľnej zmluvnej podmienky.

59. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku rozsudku pod č. IX - Obdobnú zmluvnú podmienku súd vyhlásil za neprijateľnú právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 11C/115/2016-63 z 29. 06. 2016. Táto zmluvná podmienka nie je formulovaná určito a zrozumiteľne, ostáva len na posúdení banky zmenu ktorých okolností negatívne ovplyvňujúcich schopnosť plniť záväzok by mal klient nahlásiť. Súd nevidí dôvod na to, aby klient nahlásil všetky zmeny údajov uvedených v zmluve o úvere a pokiaľ ide o údaje uvedené príkladom, aby nahlásil zmenu telefónneho čísla a bankového spojenia a navyše to všetko pod sankciou zmluvnej pokuty a zodpovednosti za škodu. Táto zmluvná podmienka slúži výlučne záujmom banky a je v neprospech spotrebiteľa. Samotný vznik nejakej skutočnej ohrozujúcej pohľadávky banky neznamena, že dlžník by sa nedokázal s ňou vypořadať. Súd postráda aj praktický význam splnenia tejto povinnosti, ktorá nemôže ovplyvniť už existujúci záväzok dlžníka vyplývajúci zo zmluvy. Problém je teda v tom, že napadnutá zmluvná podmienka upravuje povinnosť pre spotrebiteľa nie dostatočne určito, čo by znamenalo, že bolo by len na posúdení banky, čo podľa jej názoru mal jej spotrebiteľ nahlásiť. Argumentácia, že záujmom banky je pri dodržaní tejto zmluvnej podmienky vyjsť v ústrety klientovi v prípade jeho finančných problémov je pochybná. Z obsahu tejto zmluvnej podmienky totiž jasne vyplýva, že jej účelom nie je pomoc klientovi, ale práve opačne zdôrazňuje jeho záväzok na náhradu škody v prípade ich porušenia. Ide teda o nevyvážený vzťah medzi účastníkmi zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

60. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku rozsudku pod č. X - Obdobnú zmluvnú podmienku súd vyhlásil za neprijateľnú právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/128/2023-156 zo dňa 26. 02. 2024, ktorým bola predmetná zmluvná podmienka určená ako neprijateľná vo vzťahu k žalovanej. Zo zmluvných dokumentov nie je zrejme ani vyvoditeľné aké plnenia za tieto poplatky

spotrebiteľ dostáva a prečo je napr. poplatok za poskytnutie úveru rôzny podľa toho, či sa úver poskytol na účet v Poštovej banke alebo nie. Pokiaľ ide o splácanie úveru banke, slúži úverový účet v prvom rade účtovným, resp. zúčtovacím účelom banky, ktorá prostredníctvom svojho vnútorného vedenia účtov vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového vzťahu dlžníkom. Naproti tomu spotrebiteľ, ktorý si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver (dlh) nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázaný. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje súd citovanú zmluvnú podmienku za netransparentnú a teda neprijateľnú, pričom otázkou primeranosti medzi cenou a poskytovanými službami sa zaoberať ani nemohol, keďže poskytované služby, ktoré by mali byť platené týmito poplatkami, známe nie sú.

61. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku rozsudku pod č. XI - Ide o poplatky predstavujúce skrytú zmluvnú pokutu za omeškanie spotrebiteľa s úhradou záväzku. Zmluvná pokuta však musí byť dohodnutá písomne, čo sa nestalo a preto postup dodávateľa, ktorý tým obchádza zákon, je potrebné vyhodnotiť minimálne ako nečestný voči spotrebiteľovi porušujúci zásadu dobrých mravov. Upomienka nemôže mať sankčný charakter, jej zmyslom je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť s plnením ktorej je v omeškaní. Účelom nemôže byť získanie majetkového prospechu vo forme finančnej sankcie voči spotrebiteľovi, ktorá by prinášala majetkový prospech dodávateľovi. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Navyše poplatok je nepochybne vyšší ako reálne náklady spojené so zaslaním upomienky. Nezhľadňuje podstatné skutočnosti ako napr. výšku spotrebiteľského úveru, dobu splácania, počet zostávajúcich splátok do splnenia záväzku a podobne. Naopak je stanovený pevnou sumou, ktorá nie je racionálne odôvodnená. Totožná zmluvná podmienka bola pritom už vyhlásená za neprijateľnú a to právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k.8Csp/1/2023-91 z 27.4.2023, ktorý sa stal právoplatným 31.5.2023. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, tá bola stanovená v rozpore so zákonom, keďže zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne ako to vyplýva z § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda dohoda musí byť podpísaná jej účastníkmi. V tomto prípade však nepochybne písomná dohoda absentuje, zmluvná pokuta bola uvedená len v Sadzobníku poplatkov a navyše bola stanovená za porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle OP, ktoré však vôbec nie sú konkretizované a dokonca ani v samotných OP nie sú uvedené žiadne informačné povinnosti klienta, OP obsahuje len oznamovacie povinnosti. Vôbec teda nie je zrejmé aké povinnosti klienta – ich nedodržanie má byť sankcionované. Nepochybne teda aj táto zmluvná podmienka spĺňa všetky atribúty neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka.

62. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

64. Pokiaľ ide o náhradu trov konania ohľadom určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobca bol v tejto časti konania úspešný, avšak súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nešlo o účelne vynaložené trovy konania, keďže nebolo nutné podávať spolu so žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia aj spomínanú určovaciu žalobu. Postačovalo podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom súd by musel prejudiciálne sa zaoberať tým, či nastala fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobca však tento postup nezvolil a preto súd to vníma ako jeho snahu o zbytočne navyšovanie trov konania, čo súd považuje za neprijateľné. V konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia bol žalobca v celom rozsahu úspešný a súd mu priznal preto nárok na plnú náhradu trov daného konania voči neúspešnej žalovanej. Podobne aj v konaní o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Súd totiž nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

65. O výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.